فصلنامه پژوهش های مدیریت در جهان اسلام

شماره مجوز: ۸۵۴۹۵ شماره استاندارد بین المللی: ۶۰۹۴-۲۶۷۶ شماره بیست و دوم (بهار ۱۴۰۴)

تاثیر استفاده از فناوری اطلاعات و مدارس هوشمند بر عملکرد تحصیلی و مدیریتی

(تاریخ ارسال ۱۴۰۴/۰۲/۱۹ تاریخ پذیرش ۱۴۰۴/۰۳/۰۲)

شبنم امیدواربرنا فاطمه رشیدی ملیحه ناصریان

چکیده

گسترش فناوری اطلاعات و ارتباطات در آموزش، مفهوم «مدرسه هوشمند» را از سطح تجهیز کلاس‌ها به ابزار دیجیتال فراتر برده و به یک رویکرد نظام‌مند برای بهبود یاددهی یادگیری، تصمیم‌گیری مدیریتی، و ارتقای کیفیت خدمات مدرسه تبدیل کرده است. اسناد راهبردی در ایران نیز مدرسه هوشمند را به‌عنوان مسیری برای تقویت فرایندهای آموزشی و ایجاد محیط تعاملی یکپارچه معرفی می‌کنند و در عین حال بر چالش‌های پیاده‌سازی و عملیاتی‌سازی تأکید دارند .از سوی دیگر، شواهد پژوهشی بین‌المللی نشان می‌دهد فناوری‌های آموزشی و محیط‌های هوشمند می‌توانند بر پیامدهای یادگیری اثر مثبت بگذارند، اما اندازه اثر و پایداری آن به کیفیت طراحی آموزشی، شایستگی معلم، تناسب فناوری با هدف یادگیری، و مدیریت تغییر وابسته است. در سطح خردتر، شواهد فراتحلیل‌ها از اثر مثبت «تخته هوشمند» بر پیشرفت تحصیلی حکایت دارد (اثر بزرگ گزارش شده است). همچنین فراتحلیل جدیدتری درباره «کلاس هوشمند» اثر کلی مثبت و نسبتاً بزرگ بر پیامدهای یادگیری گزارش می‌کند، هرچند ناهمگنی تعریف و اجرا را به‌عنوان محدودیت مطرح می‌سازد .در حوزه مدیریتی نیز ادبیات «سامانه‌های اطلاعات مدیریت» در مدرسه، مزایایی مانند دسترسی بهتر به اطلاعات، کارآمدی اداری، کاهش بارکاری، و بهبود کیفیت گزارش‌ها را برجسته می‌کند و هم‌زمان موانعی مانند کمبود آموزش، مهارت، و پشتیبانی مدیریتی را نشان می‌دهد .مقاله حاضر با رویکرد مروری تحلیلی، سازوکارهای اثرگذاری فناوری اطلاعات و مدرسه هوشمند بر عملکرد تحصیلی و مدیریتی را تبیین کرده، یک چارچوب مفهومی پیشنهادی ارائه می‌کند و در نهایت یک روش‌شناسی عملی برای سنجش این اثرات در مدارس ایران پیشنهاد می‌دهد.

واژگان کلیدی: فناوری اطلاعات و ارتباطات، مدرسه هوشمند، پیشرفت تحصیلی، مدیریت مدرسه، سامانه اطلاعات مدیریت، کیفیت آموزشی، تحول دیجیتال

مقدمه

بند اول: زمینه و اهمیت موضوع

مدرسه در دهه‌های اخیر با دو فشار هم‌زمان روبه‌رو بوده است: از یک سو ضرورت پاسخ‌گویی به نیازهای نسل دیجیتال و اقتصاد دانش‌بنیان، و از سوی دیگر مطالبه برای ارتقای کیفیت، عدالت آموزشی و شفافیت مدیریتی. در چنین زمینه‌ای، فناوری اطلاعات و ارتباطات به‌عنوان یک «توانمندساز» وارد میدان شده است؛ اما تجربه‌های جهانی نشان می‌دهد صرفِ ورود فناوری به کلاس درس یا دفتر مدرسه، تضمین‌کننده بهبود پایدار نیست. مسئله اصلی، نحوه «یکپارچه‌سازی هدفمند» فناوری با طراحی آموزشی، فرهنگ سازمانی مدرسه، و سازوکارهای مدیریت داده است.

بند دوم: تعریف مدرسه هوشمند و دامنه اثرگذاری

در برداشت جامع، مدرسه هوشمند فقط مجموعه‌ای از تجهیزات نیست، بلکه ترکیبی از زیرساخت فناوری، محتوای دیجیتال، روش‌های تدریس نوین، ارزیابی داده‌محور، و مدیریت شبکه‌ای ارتباطات مدرسه با دانش‌آموز و خانواده است. در یک سند راهنمای ایرانی، شکل‌گیری مدارس هوشمند نتیجه به‌کارگیری گسترده فناوری اطلاعات و ارتباطات همراه با تحول رویکردهای آموزشی دانسته شده و هدف آن تقویت فرایندهای یادگیری یاددهی و ایجاد محیط تعاملی یکپارچه برای ارتقای مهارت‌های کلیدی عنوان می‌شود .همین نگاه نشان می‌دهد که «عملکرد تحصیلی» و «عملکرد مدیریتی» دو پیامد جدا از هم نیستند، بلکه از طریق داده، تصمیم‌گیری، و کیفیت اجرا به یکدیگر پیوند می‌خورند.

بند سوم: طرح کلی مقاله

این مقاله ابتدا مسئله پژوهش را صورت‌بندی می‌کند، سپس مرور ادبیات فارسی و انگلیسی را با تمرکز بر شواهد تجربی و فراتحلیل‌ها ارائه می‌دهد، در ادامه چارچوب مفهومی

اثرگذاری را می‌سازد، و در نهایت روش‌شناسی پیشنهادی برای سنجش اثرات در مدارس را توضیح می‌دهد و دلالت‌های مدیریتی و آموزشی را استخراج می‌کند.

بخش اول: بیان مسئله

بند اول: صورت مسئله

با وجود سرمایه‌گذاری‌های قابل توجه در حوزه دیجیتال‌سازی مدارس، همچنان این پرسش بنیادین باقی است که «فناوری اطلاعات» و «مدرسه هوشمند» دقیقاً از چه مسیرهایی بر پیشرفت تحصیلی و کیفیت مدیریت مدرسه اثر می‌گذارند و چرا در برخی مدارس اثرات مثبت و در برخی دیگر اثرات ناچیز یا حتی منفی مشاهده می‌شود. در تجربه‌های اجرایی، حتی در شهرهایی که پروژه‌های نقشه راه مدرسه هوشمند تعریف شده‌اند، گزارش می‌شود که توسعه گسترده محقق نشده و مدارس موجود با مشکلات اجرایی مواجه‌اند و اسناد راهبردی گاهی عملیاتی نمی‌شوند .بنابراین مسئله فقط «داشتن فناوری» نیست، بلکه «ظرفیت اجرا» و «حاکمیت داده» و «مدیریت تغییر» است.

بند دوم: شکاف‌های کلیدی

سه شکاف اصلی در این حوزه قابل طرح است

یک شکاف مفهومی: خلط بین ابزارهای دیجیتال با تحول آموزشی و مدیریتی

یک شکاف اجرایی: ضعف در آموزش معلم و مدیر، استانداردهای نگهداشت، و پشتیبانی فنی

یک شکاف ارزیابی: فقدان شاخص‌های معتبر برای سنجش هم‌زمان پیامدهای تحصیلی و مدیریتی و تفکیک اثر فناوری از عوامل زمینه‌ای مانند پایگاه اقتصادی اجتماعی، کیفیت معلم، و فرهنگ مدرسه

بند سوم: پرسش‌ها و اهداف پژوهش

پرسش‌های محوری این مقاله

چگونه فناوری اطلاعات و مدرسه هوشمند بر عملکرد تحصیلی اثر می‌گذارند

چگونه این فناوری‌ها بر عملکرد مدیریتی مدرسه اثر می‌گذارند

کدام عوامل میانجی و تعدیل‌گر باعث تقویت یا تضعیف اثرات می‌شوند

هدف مقاله ارائه یک جمع‌بندی مبتنی بر شواهد و ارائه چارچوب و روش سنجش است تا سیاست‌گذار و مدیر مدرسه بتواند تصمیم‌های دقیق‌تر بگیرد.

بخش دوم: مرور ادبیات و پیشینه پژوهش

بند اول: شواهد فارسی درباره مدرسه هوشمند و پیامدهای آموزشی

در ادبیات فارسی، پژوهش‌هایی وجود دارد که تفاوت‌هایی میان مدارس هوشمند و عادی را در برخی مؤلفه‌های یاددهی یادگیری و سازه‌های وابسته به پیشرفت گزارش می‌کنند. برای نمونه، یک مطالعه در تبریز نشان داده است بین مدارس هوشمند و عادی از نظر برخی شاخص‌های فرایندهای یاددهی و خودکارآمدی تحصیلی تفاوت وجود دارد و همچنین نگرش به فناوری می‌تواند نقش تعاملی در برخی پیامدها داشته باشد. این نتیجه یک نکته مهم را برجسته می‌کند: «نگرش و آمادگی انسانی» می‌تواند شرط فعال شدن منافع فناوری باشد. از سوی دیگر، در ادبیات کنفرانسی جدیدتر نیز بر این نکته تأکید شده که ICT می‌تواند یادگیری را شخصی‌سازی و جذاب‌تر کند، اما بدون برنامه‌ریزی و آموزش مناسب ممکن است به حواس‌پرتی یا تشدید شکاف دسترسی بینجامد.

بند دوم: شواهد بین‌المللی درباره اثر فناوری بر پیشرفت تحصیلی

در سطح بین‌المللی، بدنه پژوهش‌ها از مطالعات تجربی کوچک تا فراتحلیل‌های گسترده را شامل می‌شود. یک فراتحلیل سطح دوم که ۲۵ فراتحلیل را دربرگرفته و ۱۰۵۵ مطالعه اولیه را پوشش داده است، میانگین اثر فناوری رایانه‌ای بر پیشرفت تحصیلی را حدود ۰/۳۵ گزارش می‌کند و بر ناهمگنی اثرات نیز تأکید دارد. این یعنی فناوری به طور متوسط «کمک‌کننده» است، اما اثر آن وابسته به شرایط اجراست.

در سطح فناوری‌های کلاسی، فراتحلیل «تخته هوشمند» نیز اثر مثبت و بزرگ بر پیشرفت تحصیلی گزارش کرده است .(ES(d)=۰.۹۴) همچنین یک فراتحلیل درباره «کلاس هوشمند» با تجمیع ۲۱ مطالعه تجربی، اثر کلی مثبت و نسبتاً بزرگ بر پیامدهای یادگیری گزارش می‌کند و نشان می‌دهد برخی حوزه‌ها مانند رشد شناختی و رفتاری بیشتر منتفع می‌شوند.

بند سوم: شواهد بین‌المللی درباره اثر فناوری بر مدیریت مدرسه

در حوزه مدیریتی، ادبیات «سامانه‌های اطلاعات مدیریت» در مدرسه نشان می‌دهد فناوری اطلاعات می‌تواند کارآمدی فعالیت‌های اداری و تصمیم‌گیری را افزایش دهد و مزایایی مانند دسترسی بهتر به اطلاعات، کاهش بارکاری، مدیریت زمان بهتر و بهبود کیفیت گزارش‌ها را ایجاد کند .در عین حال، همین ادبیات بر موانعی مانند کمبود زمان، مهارت، آموزش، حمایت مدیریتی و پشتیبانی فنی تأکید می‌کند.

بند چهارم: مدیریت داده و نظام‌های اطلاعاتی آموزشی در سطح کلان

در نگاه کلان، سازمان‌های بین‌المللی بر نقش «سامانه‌های اطلاعات مدیریت آموزشی» در تصمیم‌سازی و بودجه‌ریزی و مدیریت روتین تأکید می‌کنند. برای نمونه، یونسکو و UIS سامانه EMIS را صرفاً یک راهکار فناورانه نمی‌دانند، بلکه آن را یک نظام اطلاعاتی برای

پشتیبانی تصمیم‌گیری راهبردی، سیاست‌گذاری و بودجه‌ریزی معرفی می‌کنند .این نگاه برای مدرسه هوشمند حیاتی است، چون بدون داده معتبر، «هوشمندی» به سطح ابزار تقلیل می‌یابد.

بخش سوم: چارچوب نظری و مفهومی اثرگذاری

بند اول: منطق اثرگذاری بر عملکرد تحصیلی

فناوری اطلاعات معمولاً از چهار مسیر بر پیشرفت تحصیلی اثر می‌گذارد

کیفیت منابع یادگیری: دسترسی به محتوای چندرسانه‌ای و تعاملی

کیفیت تعامل آموزشی: افزایش بازخورد، مشارکت و یادگیری فعال

شخصی‌سازی: متناسب‌سازی تکلیف و مسیر یادگیری با سطح دانش‌آموز

ارزشیابی داده‌محور: آزمون‌های تکوینی، تحلیل خطا و اصلاح مسیر

شواهدی مانند اثر مثبت تخته هوشمند یا محیط کلاس هوشمند، عمدتاً زمانی معنا پیدا می‌کند که این چهار مسیر فعال شوند.

بند دوم: منطق اثرگذاری بر عملکرد مدیریتی

در مدیریت مدرسه، فناوری اطلاعات از مسیرهای زیر اثرگذار است

شفافیت و سرعت گردش اطلاعات: پرونده تحصیلی، حضور و غیاب، عملکرد معلم، ارتباط با اولیا

تصمیم‌گیری مبتنی بر داده: شناسایی دانش‌آموزان در معرض افت، برنامه‌ریزی جبرانی، تخصیص منابع

کاهش هزینه مبادله: اتوماسیون فرایندها، کاهش کاغذبازی، مدیریت زمان

بهبود پاسخ‌گویی: گزارش‌دهی دقیق‌تر به اداره، اولیا و ذی‌نفعان

ادبیات MIS در مدرسه دقیقاً روی همین پیامدها دست می‌گذارد .

بند سوم: متغیرهای میانجی و تعدیل‌گر

چرایی تفاوت نتایج مدارس را می‌توان با متغیرهای زیر توضیح داد

شایستگی دیجیتال معلم و مدیر و میزان پذیرش فناوری

کیفیت طراحی آموزشی و تناسب فناوری با هدف درس

زیرساخت پایدار و پشتیبانی فنی

عدالت دسترسی و شکاف دیجیتال خانوادگی

فرهنگ مدرسه و سبک رهبری آموزشی

این متغیرها کمک می‌کنند بفهمیم چرا یک اثر متوسط کلی در فراتحلیل‌ها (مثلاً ۰/۳۵) می‌تواند در برخی مدارس به موفقیت چشمگیر و در برخی به شکست تبدیل شود.

بخش چهارم: روش‌شناسی پیشنهادی برای سنجش اثرات در مدارس ایران

بند اول: نوع پژوهش و طرح کلی

برای سنجش دقیق اثر فناوری اطلاعات و مدرسه هوشمند بر عملکرد تحصیلی و مدیریتی، یک طرح ترکیبی پیشنهاد می‌شود

مرحله کمی: مطالعه شبه‌آزمایشی یا علی مقایسه‌ای با گروه مقایسه (مدارس هوشمند و عادی) و کنترل متغیرهای زمینه‌ای

مرحله کیفی: مصاحبه نیمه‌ساختاریافته با مدیران، معلمان، دانش‌آموزان و اولیا برای فهم سازوکارها و موانع اجرا

این ترکیب به پژوهشگر اجازه می‌دهد هم «اندازه اثر» را تخمین بزند و هم «چرایی» را توضیح دهد.

بند دوم: جامعه و نمونه

جامعه آماری می‌تواند مدارس متوسطه اول یا دوم یک شهر یا استان باشد. نمونه‌گیری بهتر است خوشه‌ای چندمرحله‌ای انجام شود و مدارس بر اساس سطح برخورداری زیرساختی و نوع مالکیت (دولتی یا غیردولتی) همتاسازی شوند تا اثر فناوری با اثر منابع مالی اشتباه نشود.

بند سوم: ابزارهای گردآوری داده

برای عملکرد تحصیلی

نمرات استانداردشده دروس اصلی

آزمون پیشرفت تحصیلی هم‌تراز

شاخص‌های تکوینی مانند رشد نمره از پیش‌آزمون به پس‌آزمون

برای عملکرد مدیریتی

زمان چرخه فرایندهای اداری (ثبت نمره، گزارش‌دهی، حضور و غیاب)

کیفیت تصمیم‌گیری داده‌محور (وجود جلسات تحلیل داده، برنامه‌های مداخله آموزشی)

رضایت ذی‌نفعان (معلمان و اولیا) از شفافیت و پاسخ‌گویی

برای سنجش «سطح هوشمندی مدرسه«

چک‌لیست زیرساخت و کاربرد آموزشی فناوری

شاخص استفاده واقعی از سامانه‌ها نه صرفاً وجود آن‌ها

بند چهارم: روش تحلیل داده

در بخش کمی

تحلیل کوواریانس یا مدل‌های چندسطحی برای کنترل تفاوت‌های فردی و مدرسه‌ای

تحلیل میانجی برای سنجش نقش سواد دیجیتال معلم یا کیفیت طراحی آموزشی

در بخش کیفی

کدگذاری مضمون برای استخراج موانع و تسهیل‌گرها

هم‌نهادسازی یافته‌های کمی و کیفی برای ساختن «داستان علّی» معتبر

بخش پنجم: بحث و تفسیر مبتنی بر شواهد

بند اول: جمع‌بندی اثرات آموزشی

شواهد موجود نشان می‌دهد فناوری‌های آموزشی در مجموع می‌توانند بهبود قابل اندازه‌گیری در یادگیری ایجاد کنند، اما متوسط اثر به تنهایی راهنمای سیاست‌گذاری نیست. فراتحلیل سطح دوم اثر متوسط ۰/۳۵ را گزارش می‌کند که از منظر سیاست عمومی «امیدبخش» است، ولی تضمینی نیست. در سطح ابزارهای کلاسی، اثر مثبت تخته هوشمند و کلاس هوشمند نیز گزارش شده است. بنابراین اگر فناوری در خدمت راهبردهای تدریس فعال، بازخورد سریع، و ارزشیابی تکوینی قرار گیرد، احتمال بهبود عملکرد تحصیلی بیشتر می‌شود.

بند دوم: جمع‌بندی اثرات مدیریتی و سازمانی

در حوزه مدیریتی، ادبیات MIS نشان می‌دهد فناوری اطلاعات می‌تواند ظرفیت مدرسه برای برنامه‌ریزی، گزارش‌دهی و تصمیم‌گیری را تقویت کند و بارکاری را کاهش دهد، اما بدون مهارت و پشتیبانی، خود فناوری می‌تواند به بار اضافی تبدیل شود .همچنین نگاه یونسکو به EMIS یادآور می‌شود که ارزش واقعی در «کیفیت داده و استفاده از آن در تصمیم‌گیری» است نه صرفاً در داشتن نرم‌افزار.

بند سوم: تبیین علّی تفاوت مدارس موفق و ناموفق

ترکیب ادبیات فارسی و انگلیسی یک نتیجه مشترک دارد: عامل انسانی و مدیریت تغییر، نقطه کانونی موفقیت است. مطالعه فارسی نشان می‌دهد نگرش به فناوری می‌تواند با پیامدهای آموزشی تعامل داشته باشد .همچنین گزارش‌های اجرایی تأکید می‌کنند که حتی با اقدامات ارزشمند، ممکن است توسعه گسترده رخ ندهد و اسناد عملیاتی نشوند . پس اگر مدرسه هوشمند را پروژه‌ای «صرفاً تجهیزاتی» ببینیم، احتمال شکست بالا می‌رود.

بخش ششم: دلالت‌های اجرایی برای مدیران و سیاست‌گذاران

بند اول: پیشنهادهای آموزشی

تمرکز از ابزار به سناریوی یادگیری منتقل شود: هر فناوری باید به یک هدف یادگیری و یک روش تدریس مشخص متصل باشد

توانمندسازی معلمان اولویت اصلی باشد: کارگاه‌های کاربردی مبتنی بر درس پژوهی و طراحی فعالیت

ارزشیابی تکوینی دیجیتال به‌عنوان موتور بهبود یادگیری به کار گرفته شود

بند دوم: پیشنهادهای مدیریتی

داشبورد مدیریتی مدرسه طراحی شود: حضور و غیاب، پیشرفت تحصیلی، هشدار افت، و پیگیری مداخلات

استانداردهای داده تعریف شود: تعریف شاخص‌ها، کیفیت ثبت داده، مسئولیت‌پذیری

پشتیبانی فنی پایدار و بودجه نگهداشت دیده شود: خرابی زیرساخت مساوی با افت اعتماد کاربران است

به‌جای گزارش‌محوری، تحلیل‌محوری نهادینه شود: داده باید به تصمیم و اقدام تبدیل شود

بخش هفتم: محدودیت‌ها و مسیرهای پژوهش آینده

بند اول: محدودیت‌های دانشی

ناهمگنی تعریف مدرسه هوشمند، تفاوت سطح اجرا، و هم‌پوشانی فناوری با عوامل اقتصادی اجتماعی باعث می‌شود مقایسه ساده مدارس هوشمند و عادی گاهی گمراه‌کننده باشد؛ حتی در فراتحلیل‌ها نیز ناهمگنی اثرات گزارش شده است.

بند دوم: پیشنهاد برای پژوهش‌های آینده

طراحی مطالعات طولی برای سنجش پایداری اثرات

توسعه شاخص‌های استاندارد «بلوغ دیجیتال مدرسه«

مطالعه اثرات عدالت آموزشی و شکاف دیجیتال بر نتایج مدرسه هوشمند

ارزیابی اقتصادی هزینه فایده با توجه به هزینه نگهداشت و آموزش

نتیجه‌گیری

فناوری اطلاعات و مدرسه هوشمند می‌توانند هم بر عملکرد تحصیلی و هم بر عملکرد مدیریتی اثر مثبت بگذارند، اما این اثر به شرطی پایدار و معنادار است که فناوری در خدمت طراحی آموزشی و تصمیم‌گیری داده‌محور قرار گیرد. شواهد تجربی و فراتحلیل‌ها از اثر مثبت فناوری بر یادگیری حمایت می‌کنند، اما هم‌زمان نشان می‌دهند کیفیت اجرا و زمینه مدرسه تعیین‌کننده است. در حوزه مدیریت، فناوری از مسیر سامانه‌های اطلاعاتی می‌تواند کارآمدی و پاسخ‌گویی مدرسه را افزایش دهد، ولی بدون آموزش، مهارت و پشتیبانی، به مانع تبدیل می‌شود .بنابراین سیاست‌گذاری موفق باید از «خرید فناوری» به سمت «سرمایه‌گذاری روی ظرفیت انسانی، داده، و مدیریت تغییر» حرکت کند.

منابع و مآخذ

الف) منابع فارسی

- ادیب، یوسف؛ راد سلیمانی، لیلا؛ عظیمی، محمد. تأثیر هوشمندسازی مدارس در تعامل با نگرش به فناوری اطلاعات و ارتباطات بر ارتقاء فرآیند یاددهی یادگیری و خودکارآمدی تحصیلی. رهیافتی نو در مدیریت آموزشی. ۱۳۹۴)
- سازمان آموزش و پرورش شهر تهران. راهنمای اجرایی مدارس نسخه ۱۰ و نقشه راه توسعه مدارس هوشمند
- ملک‌زاده، فرحناز. تأثیر استفاده از فناوری اطلاعات در پیشرفت تحصیلی در مدارس. اولین همایش بین‌المللی آموزش و پرورش با رویکرد مدارس هوشمند، معلمان خلاق و دانش‌آموزان متفکر در افق ۱۴۰۴. ۱۴۰۳.

ب) منابع انگلیسی

- *Akar, H. The effect of smart board use on academic achievement: A meta-analytical and thematic study. International Journal of Education in Mathematics, Science and Technology.* ۲۰۲۰.
- *Chen, J., Liu, H. Effects of Smart Classroom on Students' Learning Outcomes: A meta-analysis.* ۲۰۲٤. *(ScienceDirect)*
- *Shah, M. Impact of Management Information Systems (MIS) on School Administration: What the Literature Says. Procedia Social and Behavioral Sciences.* ۲۰۱٤. *(ScienceDirect)*
- *Tamim, R. M., Bernard, R. M., Borokhovski, E., Abrami, P. C., Schmid, R. F. What Forty Years of Research Says About the Impact of Technology on Learning: A Second-Order Meta-Analysis and Validation Study. Review of Educational Research.* ۲۰۱۱.

- *UNESCO Institute for Statistics. Educational Management Information Systems (EMIS) platform. (emis.uis.unesco.org)*
- *UNESCO Institute for Statistics. Operational Guide to Using EMIS to Monitor SDG ٤. ٢٠٢٥.*